

הפטרת שמות - אשכנו

ספר ישעיה, פרק כו

ו הַבָּאִים יִשְׁרָשׁ יַעֲקֹב יָצַץ וַפְרָח יִשְׂרָאֵל וּמְלָאוּ פְּנֵי-תְּבָל תְּנוּבָה:
ז הַכְּמַפְתֵּת מִקְהָיו הַכְּהָיו אַסְ-כְּתָרָג הַרְגָּיו הַרְגָּי ח בְּסָאָסָאָה בְּשָׁלָחָה
תְּרִיבָבָה הַגָּה בְּרוּחוֹ מַקְשָׁה בְּיּוֹם קְדִים: ט לְכָו בְּזֹאת יַכְפֵּר עַזּוּ-יַעֲקֹב וְזֹה
כָּל-פְּרִי הַסְּרָר מַטְאָתוֹ בְּשָׁוְמוֹ | כָּל-אָבְנֵי מִזְבֵּחַ כְּאָבְנֵי-גָּרֶל מַנְפְּצָזָות
לֹא-יַקְמוּ אֲשֶׁרִים וּמְפֻנִים: י כִּי עִיר בְּצָורָה בְּךָד נֹהַ מִשְׁלָחָן וּמְעֵזָב פְּמִדְבָּר
שֶׁם יְרָעָה עֲגָל וְשֶׁם יְרָבָא וּכְלָה סְעָפִיה: יא בִּיבְשׁ קָצִירָה תְּשִׁבְרָנָה נְשִׁים
בְּאֹתָם מְאִינּוֹת אַזְתָּה כִּי לֹא עַס-בְּינּוֹת הַוָּא עַל-כָּו לֹא-יַרְחַמְנוּ עַשְׂהוּ
וַיַּצְרוּ לֹא יַחֲנֹנוּ יְב וְהִיא בְּיּוֹם הַהָוָא יַחֲבֹט יְהֹוָה מִשְׁבָּלָת הַפְּקָר
עַד-נְחַל מִצְרָיִם וְאַתָּם תַּלְקְטוּ לְאַתְּד אָחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יג וְהִיא בְּיּוֹם
הַהָוָא יַתְקַע בְּשׂוֹפֵר גְּדוֹלָה וּבָאוּ הָאָבָדִים בָּאָרֶץ אָשָׁוָר וְהַנְּזָחִים בָּאָרֶץ
מִצְרָיִם וְהַשְׁתַּחֲווּ לְיהֹוָה בְּהָר הַקָּדָש בִּירוּשָׁלָם:

פרק כח

א הָיָי עַטְרָת גְּאוֹת שְׁפָרִי אָפְרִים וְצִיז נְגַל צְבִי תְּפָאָרָתוֹ אֲשֶׁר עַל-רָאשׁ
גִּיא-שְׁמָנִים הַלּוּמִי יְיוֹן: ב הַלָּה חַזְק וְאַמְּצָא לְאַדְנִי פְּזָרָם בְּךָד שְׁעָר גְּקָטָב
פְּזָרָם מִים כְּבָרִים שְׁטָפִים הַנִּימָט לְאָרֶץ בַּיַּד: ג בְּרָגְלִים תְּרַמְּסָנָה עַטְרָת
גְּאוֹת שְׁפָרִי אָפְרִים: ד וְהִיְתָה צִיצַת נְגַל צְבִי תְּפָאָרָתוֹ אֲשֶׁר עַל-רָאשׁ גִּיא
שְׁמָנִים כְּבָפּוֹרָה בְּטָרָם לְיַיִץ אֲשֶׁר יְרָאָה הַרָּאָה אַזְתָּה בְּעֹזָה בְּכַפּוֹ
יְבָלָעָה: ה בְּיּוֹם הַהָוָא יְהִיא יְהֹוָה צְבָאֹות לְעַטְרָת צְבִי וּלְצִפְרִית
תְּפָאָרָה לְשָׁאָר עַמּוֹ: וְלַרְוּם מְשֻׁפֵּט לְיֹשֵׁב עַל-הַמְּשֻׁפֵּט וּלְגָבוֹרָה מְשִׁיבִּי

מלחמה שעלה: ז'וגם אלה בינו שגו ובשקר תעו פהו ונביאו שגו
בשקר נבלעו מוחמיו תען מוחשך שגו בראש פה פליליה: חבי
כל-שלחות מלאוי קיא צאה בל מוקם: טאטמי יורה דעה ואטמי
יבינו שימושה גמולי מחלב עתיקי משדים: יפי צו לאו צו לאו קו לקו קו
לקו זעיר שם זעיר שם: יא כי בלעגי שפה ובלשונו אחרית ידבר אל-העם
זהה: יב אשר | אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעוף וזאת המרגעה ולא
אבוא שמווע: יג והלה להם דבר-יהוה צו לאו צו לאו קו לקו קו זעיר
שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחזר ונשברו ונוקשו ונלבדו:

פרק כט

כב לנו כה-אמר יהוה אל-בית יעקב אשר פה את-אברהם לא-עתה
יבוש יעקב ולא עתה פניו יחוור: כג כי בראשו ילווי מעשה ידי בקרבו
יקניישושמי והקניישו את-קנוז יעקב ואת-אלתהי ישראל יערכז